ГОДИНА III СОФИЯ, МАЙ 1 БРОЙ 8

Здравець

ДЕТСКИ ВЕСТНИКЪ ЗА ЗДРАВНО ВЪЗПИТАНИЕ, ПРЕДПАЗНА МЕДИЦИНА И ЗДРАВЪ ЖИВОТЪ

ИЗЛИЗА МЕСЕЧНО ПРЕЗЪ УЧЕБНАТА ГОДИНА

ГОДИШНИ АБОНАМЕНТИ НА ВСИЧКИ ПРЕДПИСАНИЯ
Отделния екз. 5 лева; 1 — дарен.
Настоятелството взема 10 абонати — 20% отбивка

Гл. редактор: Д-ръ П. СТАНЧЕВЪ — спец. по акуш. и детска болести.
Редактор-стопанинъ: Царевна д-ръ Стаичева
София 1, ул. Сердика 16, II ет. Телефонъ чиселя свѣтъ № 14-18, Тел. 73-27

Одобрѣнъ и препорѣчанъ отъ М-ното на нар. прос. съ окр. № 6014 отъ 6. III. 1934 г. и отъ Гл. Дир. нар. здраве съ окр. № 12043. 17. VIII. 1933 г.

Сѣлно лѣчи радиолина — мощно тѣло калѣе

СЪТРУДНИЧАТЪ: проф. д-ръ Ст. Ватевъ, проф. д-ръ Ас. Златаровъ, Т. Г. Влайковъ, Елиза Попова, Ст. Чилингировъ, Добри Немировъ, Дора Габе, К. Петковъ, Ал. Кадиийчевъ, Фани Попова-Мутафова, Георги Райчевъ, Й. Стубелъ, Калина Малина, Вл. Русанемъ, д-ръ Г. Ефремовъ, Светославъ Минковъ, М. Рошевски, Пауина Стаичева, Сяйтомиръ Димитровъ, Трайко Симеоновъ, Вера Пѣшакмева, д-ръ Ст. Калинчъ, д-ръ Вас. Ив. Попчъ, Чичо Стоянъ, Ирина Бояджиева Фолъ, Атанасъ Дуковски, Радка Станиморова, Георги Кръстевъ, Н. Пиколеевъ, д-ръ Бор. Кавалджиевъ, Александръ Земнъ, М. Фрумкинъ, Георги Хрусановъ, д-ръ Д. Бурдевъ, В. Вълкановъ-Вучковъ, Иванъ Фитилъ, Б. Нешоровъ, Иванъ Бешикъ, Н. Тузсуновъ, Г. Атанасовъ, Н. Георгиева, Борисъ Мавковски, Хр. Стойковъ-Карамихаловъ, Борисъ Ангелъ, Ц. Антоновъ, Тр. Н. Трифоновъ и други водни детски писатели, общественици, лѣкари, художници и педагози.

ИГРАЙТЕ СКАЧАЙТЕ ПЕЙТЕ

Лѣтната ваканция настжпла вече за радость на всички: Ще имя много време за игри и пѣсни, разходки и излети изъ гори и планини, за въздушни, слънчеви и водни бани, за плуване и ходене, за велосипеди и топчата, за всичко, което децата могатъ да си измислятъ за здраве и удоволствие.

Тѣ трѣбва сжщо да помагатъ въ кжщи и на полето, въ работата на възрастнитѣ, да се учатъ на трудъ и редъ, и да не забравятъ да прочитатъ по нѣщо — да не забравятъ буквитѣ и четенето.

Правете гимнастически упражнения всѣки день — сутринъ въ кжщи и на полето и се четкайте съ сухате кожна четка. Дишайте дълбоко! Правете си влажни обтривания. Тичайте, скачайте и пѣйте! Високо се скачайте! Не се дразнете, не се ядосвайте и бждете винаги весели. Веселото настроение дава здраве.

Въ гората сжщо така прекарвайте въ игри и пѣсни. Яжте много плодове и зеленчуци!

Така ще използвате блага та на лѣтото и природата най-добре и ще се калите каз то стомана.

Чичо Здравецъ

ЗДРАВЕЦЪ

По гори, балкани,
здравець земенъ,
вѣтъръ ми полета
въ ранно утро пѣ:

„Спета съмъ дечица,
тайде да идемъ,
че ни пролѣтъ вина
здравець да беремъ.

Китнитѣ водени
дишатъ прекрасъ,
слънцетъ радиена
Бога благодатъ.

Всѣки стръвъ въ гората
съ радость се зове,
медрина разливатъ
росни цвѣтове.

Спета съмъ, дечица,
тайде да изрѣкнемъ
съсъ вѣщи отъ здравець
лѣкъ за українемъ!"

Георги Хрусановъ

НАЙ-ХУБАВОТО ЦВЪТЕ НА ЗЕМЯТА

Падъ гдави ни тихо свеждатъ
китни клони цвѣтъ —
въ очи ти се отлежда
чуденъ Божий свѣтъ.

Вижъ просторнитѣ полени
съсъ синчецъ и макъ —
твоитѣ уста засмѣяни —
свѣтълъ слъничевъ злакъ.

Богъ градини е направилъ
съ разни цвѣтове —
тебѣ въ срѣдата е поставилъ,
свидно ми дете!

Радка Станиморова

НА ДЪСКАТА

По цѣлъ день се лоалѣмъ и не ни умрулма. Приятно и полезно е, когато играемъ все на чистъ въздухъ. Сега нѣмаме

училище и ще трѣбва добре да използуваме свободното си време за здраве то.

НЕ ИГРАЙТЕ ПО ОТВОРЕНИЯ ПРОЗОРЕЦЪ

Много деца имать лошия навикъ да сѣдатъ на отворенъ прозорецъ или да се навеждатъ и да гледатъ надолу и се за бавляватъ съ нещо на него. Или майки и слугини, които сжщо оставатъ дълго на прозореца. Това е много опасно защото едно падане може да костува живота на детето.

Веднажъ въ гр. Н-Загора едно дете падна отъ прозореца съ глава надолу, върху мекенитѣ плочи. Получи му се кръвоизлияние на главата и други страдания, и по сѣда случайность остана живо. А колко пъкъ деца получаватъ отъ такова падане счупени ржце, крака, грѣбначъ, черепъ или умиратъ моментально?

Н. С.

МУЗИКАЛНОТО БУДИЛНИЧЕ

Веса Паспалеева

Стефчо се ярашдше отъ училище. Майка му го посрещна на двора.

— Тичай, моето момче, да кушнешъ захаръ отъ бакалника.

Той даде книжжитѣ на майка си и се заютче презъ улицата. Не жтала, дето заминалъ травнаи. Стефчовиятъ погледъ изведнажъ бѣше приманенъ отъ елка портенежка. Какви ли не работи бѣха наредени по нея: шоколадъ, свирчеци, кожчета, чаовинца, огледала и сѣнцки дъгонови чорлѣчета отъ хавдаи.

Стефчо, безъ да иска, жина на отрещния тротоаръ. Шестѣ вони петоделни трепнаа ръ ржката му. Тѣ сами му сочеха изписаната вътрележка.

— Защо и аръ да не си опитамъ къмстата поне веднажъ? По колко ли се дава за едно завъртване? — Помисли си той и ускори крачитѣ си. Приближи се до господина съ мазнята широкопола шапка. Погледа любопитно въ лицето му и нетръпеливо запита:

— Колко вземате за едно завъртване?

— Едно лесче! — процеди господина съ високата гумена ика и закатил малкото пиринчено зъвче въ ръцетѣ си.

— Колко свтино! — ушили се Стефчо... Значи за една петоделка ще завъртя петѣ пъти... А презъ това време колко нѣщо бяха ми се падкали.

Подаде новата петоделка и пустна измирено на дъгонвото точе, което като лудо се завърте около изкисания съ дѣлешия кожа. Стефчо, дъгонвото дедѣлци бѣгъ на тоичето, очи тѣ му се спрѣха въ ръцетѣ на будилничеъ много по-красиво отъ другитѣ. То бѣше поставено въ жъгта кутийка, нашарена съ непрузни и пламенно тоа.

— Това будилничеъ ли е?

— Будилничеъ съ музика.

Стефчо го зяпна въ устата. Да не би да го лъже!

По докато усѣще да запита още веднажъ, дъгитѣ пръсти на господина навиятиха пружинката и нѣкъде, нѣкъде мелодия се радѣ по улицата.

Момченцето не можеше да повѣрва. — Сжщо като въ приказкитѣ, — усмихна се то и притаи дъхъ.

Малкото лъскано будилничеъ тренкаше съ черитѣ си стрелки и нѣжжата музика идѣше ораво отъ гъмкитѣ на желѣзнато му сърдчиче. Немирното точе отскочи и спрѣ на пръвенъ номеръ. Стефчо повторно запъ тѣ.

— Ей сега... еще единъ мигъ и чаовинчето ще бяде неговo. Стефчо ще го притисне до гръдитѣ си и чаовинчето ще го занесе въ кжщи... Вишати самъ ще навиятиха пружината ми и тъй всеки ще бяде у тѣхъ...

— Прадно! — извика господинътъ и отонво дръпна съ звънчето.

— Ще въртя за трети пъ тъ... съ увѣренность каза Стефчо.

Въртележата вмаяха крила. Забръмча чаовинчето топче около нея...

— Единъ, два, три пъти... на четвъртия му се падна чуждия, на петия дъжъ захарно човѣче. Усмихна се и продължи.

Подаде третата си петоделка.

— Четвища за зъбо!

После пакъ петь пъти праздни числа. Въ дъгобонки дъжоъ на господина хъхтна и четвъртата петоделка.

— Чаовинчето струва много повече отъ моитѣ шесть петоделки. Дори и пружината му може да е златна, щомъ като сверя тъй хубаво, утешаваше се Стефчо

Остана му да върти за поседенъ пъ тъ.

Сърдчицето му силно заби. Той бѣше увѣренъ, че тоия пъть топчето непрежжно ще спре при необходимото бъдиничеъ.

Но уви! Стрелката показа пакъ на праздния номеръ. Стефчо стоеше като гръмнатъ.

— Ще залягашъ спечеленото, —каза спокойно господинътъ и поставя на мѣсто чекийката и захарното човѣче. Следъ нѣколко несполучливи завъртвания Стефчо загуби всичко.

Господинътъ спокойно вдигна триножника и се премѣсти на другия жгъзъ на тротоара. Злобоплина го вова купчина деца. Стефчо съ наведена глава си тръгна къмъ кжщи. Какво щѣше да каже на майка си за паритѣ? Съвѣ задавяха гърлото му.

Единъ натрешенъ гласъ му шепнѣше:

— Кажи, че си ги изгубилъ.

Не, той не можеше да я излъже. Та нищо го учение да кажа истината. И нѣвинтъ дуни сега му се сторяха сини като молитвата, които той произнасяще всѣка вечеръ предъ лягане...

Стефчо се обърна още веднажъ, погледна смѣшния и сподвижъ нахлупената шапка, водуща се съ звуитѣ на чудното будилничеъ и сълзи неволно оросика страницѣ му. Той не знаеше, че тоа чаовинчеъ никога и никому не се падаше...!